

Celei mai dragi

Dan Eugen Munteanu

Apartinem ăstei lumi
printr-o ființă fără seamăn,
ce ne-a dat prin șansa vieții
Ochii, graiul și un leagăn.

Însoțiți de ea mereu
pe un drum nemai umblat,
cu-ale Sorții labirinturi
de-ntâmplări întortochiat,...

...te grăbești cândva să zbori
și să'nfrunți a'vieții valuri,
Pași prin ani, diezi, bemoli,
partituri ritmate-n zbaturi.

Ea cu sfatul te-nsoțește,
nu te lasă să greșești,
Gândul ei te ocrotește,
rău să nu cazi prins în clești.

O adori chiar de departe
și-o regreți de nedescris,
când real nu-i nici în parte
că-i săruți mâna în vis.

Iar când pleacă-n altă lume,
trist moment ireversibil,
simți cu tremur, imposibil
Gol din tine să-l poți umple...